Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26258
Copyright: Admont, Benediktinerstift

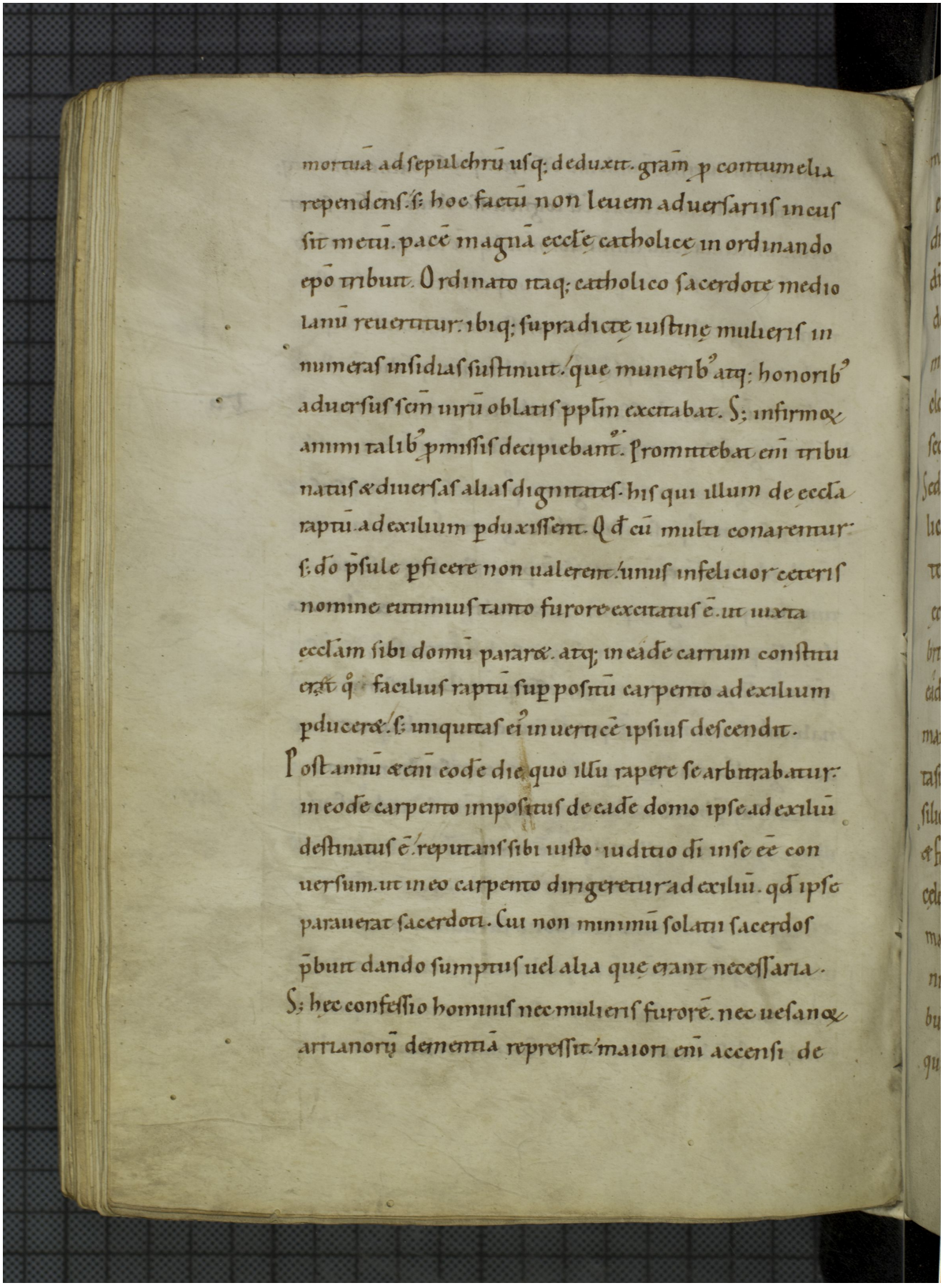

mortuā ad sepulchrū usq; deduxit. grām ꝓ contumelia
rependens. s; hoc factū non leuem aduersariis incus
sit metū. pacē magnā ecclē catholicē in ordinando
epō tribuit. Ordinato itaq; catholico sacerdote medio
lanū reuertitur: ibiq; supradictē iustinē mulieris in
numeras insidias sustinuit. que muneribꝰ atq; honoribꝰ
aduersus scm̄ uirū oblatis ppl̄m excitabat. S; infirmoꝝ
animi talibꝰ ꝓmissis decipiebantꝰ. Promittebat enī tribu
natus & diuersas alias dignitates. his qui illum de eccl̄a
raptū ad exilium ꝑduxissent. Q d̄ cū multi conarentur:
s; d̄o p̄sule ꝑficere non ualerent. unus infelicior ceteris
nomine eutimius tanto furore excitatus ē. ut iuxta
eccl̄am sibi domū pararē. atq; in eadē carrum constitu
erat q̄ facilius raptū sup positū carpento ad exilium
ꝑducerē. s; iniquitas eiꝰ in uerticē ipsius descendit.
Post annū & enī eodē die quo illū rapere se arbitrabatur:
in eodē carpento impositus de eadē domo ipse ad exiliū
destinatus ē. reputans sibi iusto iuditio d̄i in se ēē con
uersum. ut in eo carpento dirigeretur ad exiliū. qd̄ ipse
parauerat sacerdoti. Cui non minimū solatii sacerdos
p̄buit dando sumptus uel alia que erant necessaria.
S; hec confessio hominis nec mulieris furorē. nec uesanoꝝ
arrianorū dementiā repressit. maiori enī accensi de